

Початок на стор. 1

За останні півроку чимало заходів відбулося і в Академії пенсіонерів. У двох із них я особисто брав участь – це суботник на Замковій горі, тоді зібралось, попри дощову холодну погоду, дуже багато людей різного віку, що свідчить про небайдуність і велику любов до міста; і Парад золотих пар у ПК «Росава», який вкотре засвідчив, що саме люди поважного віку зберегли конче необхідну зараз систему родинних цінностей, а кожна з 19 почутих мною історій золотих пар, які прожили разом від 50 до 62 років, заслуговує на сюжет для окремої кінострічки.

Підходить до завершення проект «Допоможи народитися дитині», у ході якого на світ з'явилося вже 8 діток. Одна пара очікує поповнення сім'ї у вересні, а за дві пари ще продовжуємо непросту боротьбу, але впевнені, що все в них також буде добре.

Ще два роки тому в батьків вихованців ДЮСШ «Білий Барс» було чимало запитань щодо роботи секцій хокею і фігурного катання, не обійшлося без певних сумнівів і навіть протестів. Але на сьогодні ми з ними – друзі й однодумці, бо вони переконались: дитячі зимові види спорту в місті розвиваються, а в школі тренуються більше 300 маленьких білоцерківців.

- Триває черговий етап будівельних робіт на місці спорудження надсучасного підприємства «Біофарма». Які переваги у зв'язку з цим отримає місто?

- Так, повністю закінчено будівництво і комплектацію першого пускового комплексу й наразі завершуються пусково-налагоджувальні роботи. Фактично на повну потужність працює ампульна лінія, ми виготовляємо 3-3,5 млн ампул на місяць, запущена лінія флаконів, для розливу флаконів відкрито леофільні сушки – дві на 100 тис. флаконів, одна – на 30 тис. У липні запускаємо (вперше в історії «Біофарми»!) шприцеві машини, паралельно налагоджується виробництво мазей та супозиторіїв, і з серпня перший пусковий комплекс заводу працюватиме на повну виробничу потужність. Наступний крок – це перереєстрація підприємства в Білій Церкві, плануємо до кінця року завершити процес підбору персоналу з когорти білоцерківців.

Що це дасть для міста? Очікуємо, що оборот першого пускового комплексу заводу складатиме 200-250 млн грн, на підприємстві працюватиме близько 200 людей з гідними заробітними платами. Крім того, розпочато будівництво цеху із виготовлення пробіотиків, запуск якого заплановано здійснити у жовтні, це буде велика виробнича ділянка, де виготовлятимуться лінійні й спорові пробіотики, а також бактеріофаги (препарати, які приймаються після тривалого вживання антибіотиків для відновлення мікрофлори організму людини). У найближчих планах – будівництво цеху із фракціонування плазми крові, згодом буде підписана угода на розробку відповідної проектною документації.

МУЗЕЙ ГАРМОНІКИ

Іван Іванович Сухий... Ім'я цього талановитого чоловіка, музиканта-віртуоза, заслуженого працівника культури, лауреата 92-х конкурсів, у т. ч. 25-ти міжнародних, керівника зразкового дитячого ансамблю гармоністів із м. Жашків у Білій Церкві відоме, на жаль, небагатьом.

Марія Постоева

Хоча він зі своїм колективом побував у багатьох країнах Європи і близького зарубіжжя. Польща і Чехія, Німеччина й Угорщина, Австрія і Франція, Башкортостан, Росія і Білорусія – ось ці країни, мешканці яких мали нагоду насолоджуватися грою юних музикантів і їх талановитого наставника. Двічі Іван Іванович із концертами відвідав Італію. Давав майстер-класи гри на гармоні в Москві й Новосибірську. Неодноразово завойовував Гран-прі на міжнародних конкурсах. У свій час він був удостоєний звання «Народний музикант землі русскої».

Моє перше знайомство з творчістю Івана Івановича відбулося всього рік тому. Неперевершене виконання, та ще й на неймовірних унікальних музичних інструментах!!! Як можна залишитися байдужим?! А після виступу колективу юних музикантів під керівництвом нашого земляка вже не було жодного сумніву: Іван Сухий не лише надзвичайно талановитий музикант, а ще й педагог талановитий. І, виявляється, це ще далеко не всі чесноти, якими щедро обдарував його Господь.

Його дітище – музей. Тут зібрано понад 1000 експонатів, із них 174 – музичні інструменти. Мені пощастило побувати в цьому єдиному в Україні унікальному музеї гармоніки. Разом зі мною на екскурсії були здебільшого люди поважного віку – наші академісти з клубів «Чарівна мить», «Журавка», «Джерело»,

Іван Сухий демонструє звучання унікальної гармоніки

«Лада». Аби ви бачили їхні очі!!! Ви уявляєте гармошку, зроблену із сирників? А чули, як звучить інструмент, якому вже сотня й більше років? Чи бачили малесеньку гармоніку, яку ледве можна втримати руками, але ж як грає?!

Це була не просто екскурсія. Це був міні-концерт, який супроводжувався надзвичайно цікавими коментарями й оповідями. Побачене й почуте, а ще вміння донести до людей те, чим так щедро наділив Бог нашого сучасника Івана Сухого, викликає не просто захоплення, а справжню бурю почуттів і гордість за наш талановитий український народ. І дуже хочеться, щоб не потім говорили: «У нас жив...», а вже сьогодні з гордістю заявляли: «У нас живе...» та робили все для того, щоб якомога більше людей могли доторкнутися до величного храму нашої культури, тим

Члени клубів «Журавка» і «Джерело» на екскурсії в унікальному музеї

паче в нинішній час бездуховності й занепаду моралі.

Талант Івана Івановича Сухого визнаний. Цьому є багато свідчень. Музей, створений ним, занесений до Книги рекордів України. Здавалося б, немало! Але є одно «але». Мало інформації про такий чудовий музей. Немає реклами, навіть відсутні

вивіски на приміщенні, у якому знаходиться музей. Також відсутні будь-які інформаційні вказівники. Я впевнена: ситуація хоч трохи зміниться, позаяк влада м.Жашкова після мого звернення пообіцяла вирішити ці питання. Почекаємо. А музей обов'язково відвідайте. Поверте, ви не пошкодуєте!!!

РОДИНА, РОДИНА ...

Травень - місяць символічний в Україні, бо ознаменований найвеличними, найпрекраснішими святами – Днем Перемоги, Днем матері, Днем сім'ї. Для людини немає нічого святішого за сім'ю. Саме в родинному колі прищеплюється любов до ближнього і рідної землі, переймається безцінний духовний спадок, що передається дітям.

Раїса Рясова

У «Серпанку» Міжнародний день сім'ї відзначали особливим родинним святом, оскільки українці споконвік славилися міцним сімейним устроєм, духовною єдністю поколінь, повагою до батьків та до жінки-матері. Завітали на нього незвичайні гості, співучі мама й донька - Людмила та Діана Виграненко. Людмила - солістка вокального ансамблю «Сузір'я», Діана - учасниця та переможниця численних вокальних конкурсів, фестивалів, талант-шоу. До цього свята гості готувалися дуже старанно, пісенний ряд з української народної пісні ретельно підбирали, кожна пісня - окрема історія, але всі про родину, рід, родичів та рідних. Ніби родинне дерево з пісень створили співачки - «Летіла зозуля», «Якби мені черевики», «Чому бджоли не йдуть в поле», «Мамина сорочка», «Ой у полі три тополи», «Чом ти не прийшов», «Цвіте, цвіте черемшина» - до кожної пісні розповідь: про взаємостосунки, кохання, материнську любов, український народ, який складається з малих і великих, дружних і працюючих родин. Ми – українці, народ веселий, співучий, гордий, який має свою історію, традиції, звичаї.

Куратор Олександр Яшук вручає гостям пам'ятні дарунки

Академісти разом із гостями співали, сміялись, плакали, аплодували та кричали «Браво». Олександр Іванович Яшук, координатор клубу, дуже дякував гостям: «Сподіваюся, що теплота і щирість сьогоднішнього свята зостануться назавжди, я був би радий, аби цей вечір залишив у серцях присутніх любов до Батьківщини, до рідної мови, до своєї родини, бо тут наше коріння, без якого не можна в світі жити. Адже саме сім'я є тією цеглинкою, з якої складається добробут та спокій у нашій державі. Як могутня ріка бере свою силу з маленьких джерел, так і наша Україна збагачується маленькими родинками, сім'ями».

Разом із подарунками від Благодійного фонду Костянтина Єфименка співоча родина отримала подяку від клубу та запрошення на подальші зустрічі.

Дружна родина клубу «Серпанок» на заході в Голендерні (далеко не повному складі...)